

OBMINAĆ (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w ob-).

inf obminąć (2). ◇ *praet* 3 sg n obminęło (1). ◇ [*con* 3 sg m by obminął.]

Sł stp, *Cn brak*, *Linde bez cytatu s.v. ominąć*.

1. *Przejsć obok czegoś, ominąć* [*co*] (2) : Ano y nędzne źwirzę kiedy zły raz czuie/ Iákoby go obminąć pilnie vpátruie. *RejZwierc* 250; [Jeśliby też dla niedbałości jego na straży nieprzyjaciel obminął stroże, takowy gardło i poczciwość traci. *UstWojsk* 117].

a. *Nie wziąć pod uwagę, pominąć* [*co*] (1) :

W porównaniu (1): A iáko pczołká niepotrzebne zioła omija/ tákże też ten [*baczny człowiek*] czego mu nie trzebá [...] może obminąć/ á do vliká nie przynosić áni chowác *RejZwierc* 16.

2. *Przeminąć, skończyć się, przestać istnieć* (1) : A śmierć iuż nád nimi nie będzie więcej nigdy/ áni płáč/ áni nárzekánie/ áni żadna boleść więcej nie będzie. Gdiż iuż wżytko pirwłze obminęło [*quia prima abierunt Vulg Apoc* 21/4]. *RejAp* 174v.

Formacje współrdzenne cf MINAĆ.

Cf **OMINAĆ**